

יום שבת קדש הוא, אשרי האיש שומרהו, ועל היין זוכרהו,
ואל ישים אל לבו, הכיס ריק ואין בו, ישמח וירנה, ואם לנה,
הצור יפרע את חובו.

הבשר יין ודגים, אל יחסר בתענוגים, ואם שלש אלה לפניו צגים,
זה יהיה שקרו, אשר חפץ ביקרו, יוסף חצה דג,
ומצא מרגליות בבשרו.

ואם שלחן פדת ערוה, ומלאה אל יענה ברוה, זה יהיה זמן ארוה,
ואויביו יהיו קדמון, ומלאה רע יענה אמן, בעל פרחו יספר שבחו,
שמו יעלה כטוב שמן.

נשים נרות תדלקנה, וחק גדות תחזקנה, והחלות תסקנה,
תגן בעדן זכותן, יום בוא עת לדתן, ואם לא עברו ונוהרו,
אזי קרוכה לדתן.

תנו שבח ושירה, לאל אשר שבת ברא, ולנו בו נתן תורה,
קרא למשה מתנה, בבית גנזי היא טמונה, לה יאתה וקח אותה,
תנה לעדת מי מנה.

נפש כי נאנחה, בא שבת בא מנוחה, גיל וששון ושמחה,
ברכו וקדשו בקמן, מלרדת לעם לא אלמן, והשבת נפש משיבת,
בפסת בר אשר טמן.

חקותיה במרה, נצטוו באזהרה, בהררים בשערה,
תלויים הלכותיה, שומרי מצותיה ינחלו,
ליום שכלו שבת בצבאותיה.

זה האות אשר שם אל, בינו ובין בני ישראל, ובשביעי אשר הואל,
סמבטיון הנהר, שבכל יום רץ ונמהר, יוכיח בו מנוח,
תשיב למין אשר שואל.

קולי קולות יתדלון, בעת שירי יגדלון, כי כטל הם יזלון,
ואל ישיגו גבולי, בארח שיר נפל חבלי, התקוששו ואל תשמשו
בנזר שיר שפרה לי.